

pratkowane słowo gorěj wešesč, niz ako žlowezne, ale ako Bože słowo, zož wono we wěrnosczi jo (1. Theš. 2, 13). Woni pač nedeje jano słuchate, ale tež zhiate togo słowa byšch. S tym služu woni Bogu a tež sami sebe. Wšcheto tak horduju woni mozne we duchu, a napolnionu s mudrosčju a Boža gnada jo nad nimi.

Ča sjawna Boža služba hobstoj dalej we pšchawem hužywanju tych š. sacramentow.

Čej Jesusowej starějšchej stawišchtej šwojo gole, kenz pšched krotkim běšcho horěsane hordowało, tom Kněsu we tom templu předk a pšchi tej gožbe swěščeluju Simeon, až Jesus ako to Bože jagne bužo sarěsane hordowasch, a až po tom mjaz pšches jogo maschi dušchu pšchejšišch bužo, a to běšchtej tej dwa sacramenta togo starego testamenta, rosměj to hobrěšowanje a to jatšchowne jagne. Město teju šameju jo Jesus we nowem testamentsche to š. dupěne a to š. Bože blido, ako moznej šrednoisczi nascheje s božnosčzi hustawit. My služymy togodla Bogu a sami sebe, gaž my tej šamej pšchawu hužywamy; gaž my nasche žišchi k dupěnu sporajomy a pšchi tom naschogo dupěna še dopomnejomy, a gaž tu š. wjazeru zesto a dostojnje hužywamy.

Ča sjawna Boža služba hobstoj dalej we modleńu.

Wot Hanny lasujomy, až wona Bogu we templu s modleńim we dno a nožy služyla jo. Čak dejmy tež my we Božem domie šche gromaje Bogu ja jogo dobroty še žekowasch a jomu naschu a šchylnych žlowekow nusu předknaš. We Božem domie dej še stanusch pšchošba, modleńe, šapšchošba, žekowanje ja wšchylnych žlowekow (1. Tim. 2, 1). A Jesus dajo nam to sluběne: „Bož dwa mjasu